Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. Daria Suşchevici)
Dosarul nr. 2r-2888/24
2-24116148-02-2r-11112024

D E C I Z I E

25 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Malîi Ala
Cojocaru Olga

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către *****, reprezentată de avocatul Cojocaru Dorin,

în cauza la cererea depusă de ***** cît și în interesele copilului minor***** împotriva lui ***** privind eliberarea ordonanței de protecție,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 octombrie 2024, prin care cererea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 15 octombrie 2024, ***** în interes propriu, cât și în interesele copilului minor***** a sesizat Judecătoria Chișinău(sediul Centru) cu o cerere împotriva lui ***** privind eliberarea ordonanței de protecție.

În motivarea cererii a indicat că, în prezent reclamanții mama, ***** cu minorul***** locuiesc la adresa mun.Chișinău, str. Socoleni, 10 apartamentul 209.

În fapt, datorită situației tensionate din familie, reclamanta a depus în cadrul Judecătoriei Chişinău sediul Centru împotriva pârâtului/agresor ***** , o acțiune privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor.

La data de 29 noiembrie 2022, prin hotărârea judecătoriei Chişinău (sediul Centru) căsătoria dintre părți a fost desfăcută și stabilit domiciliul copilului minor cu reclamanta, însă pendinte mai este cauza privind partajul bunurilor, proprietate comună în devălmăşie.

A menționat că anterior, datorită comportamentului pârâtului au mai fost aplicate 2 ordonanţe de protecţie, prima la data de 09 octombrie 2023 și alta la 12 august 2024.

Prin ordonanța de protecție din 12 august 2024 emisă de Judecătoria Chișinău(sediul Centru) s-a ordonat eliberarea ordonatei de protecție în favoarea victimei violenței în familie Tatiana murzac pe un termen de trei luni, începând cu data de 13 august 2024, iar potrivit Deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2024 s-a decis casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 august 2024 prin care s-a aplicat măsurile de protecție pentru ***** stabilite prin încheierea și ordonanța Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) din 12 august 2024 pentru o perioadă de 45 zile, începând cu data de 13 august 2024.

A comunicat că, pentru a exclude certuri ce țin de graficul întrevederii cu minorul, la data de 03 august 2023 a fost emisă o decizie de către Direcța pentru Protecţia Copilului sec. Rîşcani privind stabilirea graficului de întrevedere cu minorul.

Nefiind de acord cu acea decizie a contestat-o cu cerere prealabilă, solicitând şi suspendarea ei. Astfel, la data de 24 august 2023 decizia sus menţionată a fost suspendată. Ulterior, a fost emisă o nouă decizie, care a fost respectată de reclamantă. Faptul că, Direcția pentru Protecția Copilului sec. Rîşcani a respins cererea pârâtului de a modifica decizia privind stabilirea altui grafic, a făcut ca între părți să fie o situație tensionată. Iar datorită unui incident produs la ieșirea de la Comisie, care a examinat cererea privind modificarea graficului de întrevedere, la care pârâtul a amenințat direct reclamanta că o să aplice violența fizică, a fost emisă ordonanța de protecție din 03 august 2023.

În continuare a indicat că, la data de 05 august 2024, la fel, în urma unei şedinţe în cadrul CNPAC, (unde se examina la fel posibilitatea modificării graficului de întrevedere), la ieșire pârâtul demonstrativ a scos un cuţit şi s-a adresat cu injurii şi amenințări către reclamantă spunând că o să o ucidă.

În acest sens, la data de 06 august 2024 în adresa Inspectoratului de Poliţie Buiucani a fost Înregistrată şi o plângere. Ca consecinţă, la data de 12 august 2024 de către Judecătoria Chişinău (sediul Centru) a fost emisă ordonanţa de protecţie pe un termen de 90 zile. Iar prin decizia Curții de Apel Chișinău s-a dispus anularea parţială a ordonanţei de protecţie, lăsând-o pe un termen de 45 zile.

A menționat că, în perioada ordonanței de protecție, pretinsul agresor de mai multe ori şi-a permis încălcarea ordonanţei, acţiuni manifestate prin manipularea dispozitivului de monitorizare pentru a nu fi activ. Spre exemplu: la data de 04 septembrie 2024 pretinsa victimă a fost anunţată precum că agresorul şi-a demontat brăţara; la 18 septembrie 2024 apel de la Inspectoratul de Poliţie sec. Centru precum că au fost sesizați că din 13 septembrie 2024 nu este semnal la dispozitivul agresorului; 20 septembrie 2024 reclamanta a fost informată să fie atentă că agresorul se deplasează fără dispozitiv; 24 septembrie 2024 ora 19.58, reclamanta s-a intersectat cu agresorul fiind urmărită; 27 septembrie 2024 reclamanta anunţată că iarăși dispozitivul agresorului este descărcat. Ca consecinţă acestor acţiunii din partea agresorului, reclamanta a depus o plângere, cazul fiind examinată de către Inspectoratul de Poliţie a sec. Centru.

La fel, victima invocă, tulburările de personalitate pe care le are agresorul în ultima perioadă, aici se adaugă şi comportamentul cu minorul, iar ca consecinţă în speţă au fost eliberate ordonanţe de protecţie, în toate s-a solicitat şi s-a obligat pârâtul de a participa la programe speciale de tratament sau consiliere pentru reducerea violenţei sau înlăturarea ei, fapt ce nu s-a mai întâmplat.

Solicită ***** aplicarea ordonanței de protecție pentru a preîntâmpina pericolul asupra securităţii, sănătăţii şi bunăstării personale atît a sa cît și a minorului***** ținând cont de faptul că pârâtul manifestă un comportament neadecvat, fapt ce provoacă reclamanţilor tulburări emoţionale, iar presiunile psihologice nu încetează. Toate aceste solicitări vin în contextul în care părţile sunt în litigiu privind partajul bunurilor comune în devălmăşie.

A solicitat ***** emiterea unei ordonanțe de protecție pe o perioadă de 90 de zile în privința victimelor ***** și în privința copilului minor***** și a aplica lui ***** următoarele restricții:

1. Obligarea de a sta departe de victimele ***** şi minorul*****.

2. Obligarea de a sta departe de domiciliul victimei, *****, excluzând şi orice contact vizual cu aceştia;

3. Interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima *****.

4. Obligarea agresorului de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenţei sau pentru înlăturarea ei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 octombrie 2024, s-a respins cererea de eliberare a ordonanţei de protecţie depusă de ***** cît și în interesele copilului minor***** împotriva lui ***** privind eliberarea ordonanței de protecție, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 30 octombrie 2024, *****, reprezentată de avocatul Cojocaru Dorin a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 octombrie 2024, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii și emiterea unei decizii prin care cererea privind eliberarea ordonanței de protecție să fie admisă.

În motivarea recursului, a indicat că, încheierea este neîntemeiată și pasibil de a fi casată și aceasta pentru că instanța de fond nu a ținut cont de comportamentul pretinsului agresor în momentul în care asupra ultimului erau aplicate interdicții prin ordonanța de protecție din 12 august 2024, ultimul neglijând sistematic cerințele biroului de monitorizare, iar ca consecință recurenta era avertizată în permanență de reprezentanții biroului de monitorizare să fie atentă că agresorul și-a scos dispozitivul. Recurenta califică aceste acțiuni ca fiind violență psihologică asupra sa.

În conformitate cu prevederile art.425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Cum rezultă din materialele cauzei, încheierea primei instanțe a fost emisă la data de 16 octombrie 2024, cu participarea recurentei și a reprezentantului acesteia, iar recursul a fost depus la data de 30 octombrie 2024. Respectiv, Colegiul judiciar constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților. Iar potrivit art. 428 alin.(1) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea actelor contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs, a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01.03.2007 (în continuare Legea nr. 45/01.03.2007) stabilește că prevenirea și combaterea violenței în familie

fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței.

Potrivit art. 3 alin. (1), alin. (2) din Legea nr. 45/01.03.2007, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt în condiția de conlocuire: a) persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Potrivit art. 5 din Legea nr. 45/01.03.2007, prevenirea și combaterea violenței în familie se efectuează pe următoarele principii: a) legalitatea; b) egalitatea și nediscriminarea; c) confidențialitatea; d) accesul la justiție; e) protecția și securitatea victimei; f) cooperarea autorităților administrației publice cu societatea civilă și cu organizațiile internaționale.

În conformitate cu art. 11 alin. (1) din Legea nr. 45/01.03.2007, victimei i se garantează apărarea drepturilor și intereselor legitime.

În conformitate cu art. 12 alin. (1) din Legea nr. 45/01.03.2007, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie și să solicite protecție.

În conformitate cu art. 278^7 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Din actele și circumstanțele cauzei instanța de recurs a stabilit că părțile ***** și ***** sau aflat în relații de căsătorie, însă la data de 29.11.2022, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, căsătoria dintre părți a fost desfăcută şi stabilit domiciliul copilului minor***** cu reclamanta.

Invocând că este agresată ***** a depus în instanță cerere privind eliberarea ordonanței de protecție în privința sa precum și a copilului minor, împotriva acțiunilor pretinsului agresor *****.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a constatat netemeinicia cererii, dispunând respingerea acesteia, soluție pe care instanța de recurs o apreciază ca fiind justă și argumentată din următoarele motive.

Art. 2 din Legea nr. 45/01.03.2007 definește violența în familie ca acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu art. 278^5 din Codul de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

Cu referire la cele ce preced, Colegiul civil reține că scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și iminent, în preîntâmpinarea unor noi acte de

violență asupra victimei. Prin urmare, examinând cererea cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, instanța va analiza probele administrate și va dispune aplicarea măsurilor de protecție doar în cazul în care se va constata cu certitudine faptul aplicării violenței și riscul real, iminent de repetare a actelor de violență.

La caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de ***** nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art. 278[5] Cod de procedură civilă. Nici în prima instanță și nici în instanța de recurs, nu a fost prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind puse în pericol viața şi sănătatea victimei, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra ei.

În această ordine de idei, Colegiul civil relevă că de fapt prin cerereea privind aplicarea măsurilor de protecție ***** invocă nerespectarea de către ***** a interdicțiilor și condițiilor stabilite în ordonanța de protecție eliberată la 12 august 2024 de Judecătoria Chișinău, sediul Centru , casată partial prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2024 și aplicate măsurile de protecție pentru ***** stabili9te prin încheierea și ordonanța Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 august 2024 pentru o perioadă de 45 zile, începînd cu data de 13 august 2014.

Astfel, instanța de fond just a concluzionat despre lipsa mijloace de probațiune a circumstanțelor invocate în cererea formulată și caracterul declarativ al afirmațiilor Tatianei Murzac, și aceasta pentru că, contrar art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pretinsa victimă nu a prezentat probe întru confirmarea celor invocate.

Colegiul judiciar notează că, măsurile de protecție în sensul Legii privind prevenirea și combaterea violenței în familie, au caracter restrictiv și limitează drepturile presupușilor agresori în mod esențial, tocmai de aceea este necesar ca în fiecare caz să se stabilească în mod cert, ci nu presupus, că există violență domestică sau că planează un risc real de aplicare a ei pe viitor (fizică sau verbală).

În continuare, Colegiul judiciar reiterează că, aceste limitări nu pot fi aplicate în cazul în care nu este probată iminența unui pericol de aplicare a violenței în familie, contrariul însemnând limitarea nejustificată a drepturilor persoanei, inclusiv a celor ce rezidă din raporturile de familie.

De notat că, eliberarea unei ordonanțe de protecție, urmează să soluționeze problemele de violență în familie, dar să nu genereze probleme relaționale între persoanele legate prin relații de familie sau să creeze teren pentru eventuale abuzuri de drept.

În această ordine de idei, instanța de recurs specifică că instituția aplicării măsurilor de protecție victimelor violenței în familie nu poate fi folosită de părți drept mijloc de răzbunare între acestea, deoarece, este evident că, la caz, între părți există divergențe în ceea ce privește graficul de întrevederi cu copilul și partajul bunurilor, proprietate comună în devălmășie.

Pornind de la aceste raționamente, instanța de fond corect a dispus respingerea cererii, dat fiind că, în condițiile speței, aplicarea măsurilor de protecție nu este justificată.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, motivele expuse de potențiala victimă nu pot fi puse la baza admiterii cererii cu privire la eliberarea ordonanței de protecția, întrucât, din materialele cauzei și circumstanțele stabilite în cadrul examinării cauzei, se denotă că nu este necesar amestecul statului, deoarece, părțile aflându-se în relații ostile folosesc diferite metode de răzbunare, nefiind stabilită existența unui risc eminent.

În cumulul celor relatate, Colegiul judiciar conchide că recurenta nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Or, argumentele

recursului se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente speței.

Așadar, Colegiul judiciar conchide că, prima instanță just și întemeiat a concluzionat întru respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție.

Totodată, la caz, recurenta nu a invocat care este încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural pe care a depistat-o în actul judecătoresc contestat, limitându-se la a reitera argumentele de fapt și de drept expuse în cererea de eliberare a ordonanței de protecție.

Subsecvent, instanța de recurs subliniază că, manifestarea unui dezacord nu este suficient pentru a casa un act judecătoresc. De observat că, înaintând un recurs, urmează a fi identificate temeiurile de drept și dezvoltate motivele recursului, în sensul invocării cu claritate a acelor critici care, raportate la prevederile legale și circumstanțele cauzei, sunt de natură de a argumenta ilegalitatea încheierii.

În conexiunea celor relatate, instanţa de recurs, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza *Rebait şi alţii contra Franţei*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menţionat că art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes, consideră necesar de a respinge argumentele invocate în recurs, mai mult că acestea sunt similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei şi care au fost supuse aprecierii.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că încheierea primei instanțe este una întemeiată şi legală, fiind aplicate corect normele de drept material şi procedural, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) şi 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge cererea de recurs declarată de *****, reprezentată de avocatul Cojocaru Dorin.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 octombrie 2024, pronunțată în cauza la cererea depusă de ***** cît și în interesele copilului minor***** împotriva lui ***** privind eliberarea ordonanței de protecție.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Malîi Ala

Cojocaru Olga